144| Ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐγκατέλειψάς Με καὶ ἀπεμακρύνθης ἀπ’ Ἐμοῦ, ἀλλ’ Ἐγὼ οὐκ ἐγκατέλειψά σε.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/144-ἐπὶ-τοσοῦτον-χρόνον-ἐγκατέλειψά/

Ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐγκατέλειψάς Με καὶ ἀπεμακρύνθης ἀπ’ Ἐμοῦ, ἀλλ’ Ἐγὼ οὐκ ἐ γκατέλειψά σε. Μετὰ σοῦ πάντοτέ Εἰμι καὶ ἀρρήκτως συνδέομαι διὰ τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν δεσμῶν, τῶν ἀοράτων καὶ ἀκατανοήτων δι’ ἐσέ, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ καὶ ἐσαεὶ ὑφισταμένων, οὓς οὐδεὶς πώποτε διαρρήξῃ, ἄχρις οὗ τὸ εἰς ἐσὲ ἀνατεθὲν ἔργον Μου συντελεσθῇ.

Ἐν σοὶ μὲν κἀγὼ πάντοτε καὶ ἐσαεὶ ὑπάρχω καὶ ζῶ, ἀλλ’ ἐν Ἐμοὶ οὐκέτι σὺ ἀπεκατέστης, ἵνα τὴν Ἐμὴν Δύναμιν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἰσχύϊ προσλάβῃς ἐν σοί, ἀτομικὴν δύναμίν σου καὶ τὴν Δόξαν τὴν περιβάλλουσάν Με ὠφθῇς καὶ αὐτὴν εἰς δόξαν σου μεταβάλῃς ἐν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματί σου καὶ διὰ τῆς εἰσδεχομένης ταύτης Δόξης Μου τοὺς μετὰ σοῦ δοξάσῃς καὶ οὗτοι τοὺς μετ’ αὐτῶν καὶ τὸν ὑπόλοιπον ἐν τοῖς περάτοις Κόσμον δοξάσωσι.

Ἐν Ἐμοὶ ἔζησας καὶ πρὸς Ἐμὲ προσελεύσῃς. Ἀλλ’ ἵνα τοῦτο γένηται ἅπασαν τὴν ζωὴν καὶ τὴν διανόησίν σου ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν σου δυνάμεων ἐν Ἐμοὶ ἀφιερώνων καὶ Ἐμὲ ὁδηγὸν ἐσαεὶ ἐν ἑκάστῳ σου βήματι ἔχων καὶ οὐδὲν ἄλλο μέλημα ἔχων πλὴν τὴν τοῦ Ἔργου Μου ἀνάδειξιν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξάπλωσιν, διὰ τῆς ὁλοκληρωτικῆς αὐτοῦ ἀποκαλύψεως, **τὴν ἣν θέσιν ἐν Ἐμοὶ ποτὲ εἶχες καθέξει** καὶ ταύτην πρὸς τοὺς παρὰ σοῦ ἐκλεγέντας καὶ Ἐμὲ ἐγκολπωθέντας, Μαθητάς μου, παραδώσῃς, ἵνα καὶ οὗτοι μετὰ σοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Μου εἰσερχόμενοι, τὴν Δόξαν Μου ἅπαντες περιβεβληκότες καὶ ἰδίους ὄμμασι ὀψόμενοι ταύτην, τοῖς περὶ ὑμῶν καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδώσητε, **ἄχρις οὗ σύμπας ὁ Κόσμος ἰδίοις ὄμμασι καὶ οὗτος ὠφθῇ καὶ κατανοήσῃ τὴν ἣν δόξαν πρὸς ὑμᾶς καὶ αὐτὸν προώρισα.**

Πῶς ὅμως τοῦτο γενήσεται ἐφ’ ὅσον ἤδη τῶν ὑλικῶν καὶ μόνον μεριμνῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκῶν σου ὑπηρέτης ἀποκλειστικὸς γενόμενος χάριν τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου κατατριβόμενος οὐδόλως πρὸς τὰ πνευματικὰ ἀσχολεῖσαι, ἀλλ’ ἁπάσας τὰς σκέψεις σου πρὸς τὸν ὑλικὸν τοῦτο μέρος σου ἐπίστασαι καὶ ἀφιεροῖς; **Οὐ δύναταί τις δυσὶν κυρίοις δουλεύειν, ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσῃ, τὸν δ’ ἕτερον ἀγαπήσῃ, ὡμίλησε ποτὲ ὁ τοῦ Ἀγαθοῦ Διδάσκαλος.**

Οὐδεὶς δύναται ἐν δυσὶν ἔργοις δουλεύειν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως.

Οὐδεὶς δύναται δύο ἀντιθέτους ὁδοὺς ἀκολουθῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπ' αὐτοῦ σκοποῦ, ὡς μὲν εἰς τὸν ἕνα εἰσχωρῶν, ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐκφεύγει, καὶ ὅσον πρὸς τὸ τέρμα τοῦ ἑνὸς καταφθάνει κατὰ τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἀπομακρύνεται.

Οὐδεὶς δύναται ἐν ἡμέρᾳ διαφωτιζομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ ὑγιεῖς ὀφθαλμοὺς ἔχων νὰ μὴ βλέπῃ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἀντικείμενα, καὶ οὐδεὶς ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου ὅσον ὑγιεῖς καὶ ἂν ἔχῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς δύναται νὰ φωτισθῇ ὑπὸ τοῦ πρὸ πολλοῦ δύσαντος ἡλίου. Αἱ περιβάλλουσαι αὐτὸν σκιαὶ τοῦ σκότους δὲν θὰ ἐπιτρέπωσιν αὐτῷ νὰ διακρίνῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ διανυομένην ὁδὸν καὶ ἀσκόπως θὰ φέρηται ἐκεῖ ὅπου μόνον ἡ τυφλή τύχη καὶ **τὸ ἄβουλον πεπρωμένον** ἠδύνατο νὰ τὸν ὁδηγήσῃ. Ἀλλὰ πόσον θὰ ἦτο δυστυχὴς ἐκεῖνος, ὅστις ζῶν ἐν διηνεκῇ σκότει δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὠφθῇ τὴν προσεγγίζουσαν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ καὶ πῶς δύναται νὰ ἐκληφθῇ ἐκεῖνος ὅστις ζῶν ἐν ἁπλέτῳ φωτὶ καὶ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ φωτιζομένη ὑπὸ μεσουρανοῦντος ἡλίου, κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ βαδίζει ἐν σκότει;

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν Ἀλήθειαν, ὅταν αὕτη δι' ἔργων καταφαίνηται, ὡς οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας πρὸ μεσουρανοῦντος καὶ ἀκαλύπτου ἡλίου καὶ νὰ μεταβάλῃ τοῦτο εἰς σκότος.

Ἐν Ἐμοί ἐστι τὸ Φῶς τοῦ Ἡλίου, ὁ δὲ ἐπικαλούμενός Με, ἐν Φωτὶ διαμένει καὶ ὅπου Φῶς ὑπάγει. Ἂν δὲ ἐν σοὶ τὸ Φῶς Μου κατασκηνοῖ τί τούτου πλεῖον ἐπιθυμεῖς, ἵνα δι' αὐτοῦ καθοδηγηθῇς καὶ βαδίσῃς; Οὐκ ὁρᾷς Με καὶ ὅμως ἐν σοὶ ζῶ. Τί πλέον τούτου ζητεῖς; Ἐγὼ ἐν σοὶ κατασκηνῶ, ἀλλὰ σὺ τὰς πύλας τῆς κατασκηνώσεώς Μου κλείεις ἵνα μὴ δεχθῇς τὴν ἐν σοὶ ἔκδηλον φανέρωσίν Μου. Ἐν σοὶ ζῶ ὡς ἱκέτης, ἐνδυναμώθητι ἐν τῇ ἱκεσίᾳ Μου, ἵνα ἡ περιβάλλουσά σε Δύναμίς Μου, σοὶ ἀποκαλύψῃ τὸν ἐν σοὶ ἐγειρόμενον Θρόνον Μου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ καθεσθῇς ὡς ἐν τῷ Οἴκῳ Μου Θρόνῳ.

Μὴ ζητεῖς τὴν Ἀλήθειαν ἐν ταῖς μελέταις τῶν ἄλλων. Ἕκαστος βλέπει καὶ κρίνει ἀναλόγως τοῦ περιβάλλοντός του καὶ τοῦ κύκλου ἐν ᾧ ζῇ. Ἡ Ἀλήθεια ἡ ἐν ταῖς μελέταις τῶν ἄλλων ἐν Ἐμοὶ εὑρηται, ὡς αὕτη οὖσα ποσότης ἐκ τῆς Πηγῆς Μου ἐκπηγάσασα, μέρος αὐτῆς ἀποτελεῖ. Ἡ Ἐμὴ ὅμως Ἀλήθεια οὐκ ἐκ τῶν μελετῶν τῶν ἄλλων πηγάζει, ὡς ἀπότοκοι αὐτῆς μέρος αὐτῆς ἔχουσαι.

Ἄνελθε μέχρις Ἐμοῦ, ἵνα ἐκ τῆς Πηγῆς Μου τὴν Ἀλήθειαν ἀντλήσῃς. Μὴ ζητήσῃς αὐτὴν διὰ τῶν παραποτάμων, οἵτινες ἐξ Ἐμοῦ ἐξεπήγασαν, ἀλλ' ἄνελθε εἰς τὴν Πηγήν Μου καὶ ἄντλησον τὸ ὕδωρ τῆς Ζωῆς. Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐστὶ τὸ Νέον Βάπτισμα, ὃ δίδω σοί, ἵνα δι' αὐτοῦ βαπτίσῃς τοὺς ἄλλους. Πίε ἐξ αὐτοῦ, ἵνα διὰ σοῦ πίωσι καὶ ἄλλοι. **Βάπτισον ἑαυτὸν ἐν τοῖς Ζωοδότοις Νάμασί Του,** ἵνα ἀποκαθαιρόμενος τελείως ἐξαγνισθῇς καὶ εἰσδεχθῇς τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐκπηγάζουσαν Θείαν Δύναμιν, ἣν μεταλαμπαδεύων καὶ τοῖς ἄλλοις δι' ὁμοίου ἐν αὐτῷ βαπτίσματι ἀποτελέσητε **τὸ ἀληθὲς ἐν Γῇ ποίμνιόν Μου, Ἐμὲ ὡς Ὁδηγὸν καὶ Ποιμένα**

ἔχοντες.

Ἡ Πηγή Μου εἰς ἣν σὲ καλῶ νὰ ἔλθῃς μετὰ τῶν ἄλλων δὲν εἶναι πηγὴ κοινοῦ ὕδατος, **ἀλλὰ τῆς Αἰωνίου καὶ Ἀδιαφθόρου Ζωῆς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ βάπτισμά Μου τὸ βάπτισμα τοῦ Πνευματικοῦ Ὄντος, ἐν τῇ Πνευματικῇ Κολυμβήθρᾳ τῆς Θείας Ζωῆς καὶ Μετουσιώσεως.**

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου ἐβάπτιζον ἐν ὕδατι, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ δι' ὕδατος. Ἐγὼ δὲ καλῶ ὑμᾶς **ἵνα βαπτίσω ὑμᾶς ἐν τῇ Πνευματικῇ Κολυμβήθρᾳ Μου.**

Ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰωάννου οἱ βαπτισθέντες ἐδικαιώθησαν, ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ οἱ βαπτισθέντες διεσώθησαν, **ἐν τῷ ὑπ' Ἐμοῦ βαπτίσματι οἱ βαπτιζόμενοι ἀποκαθίστανται καὶ ἐπιβασιλεύσωσιν ἐν τῷ Οἴκῳ Μου. Ἐν Ἐμοί ἐστιν ἡ Ζωὴ τῆς Πηγῆς, ἐν αὐτῷ δὲ τὰ Νάματα τῆς Θείας Ζωῆς καὶ Μετουσιώσεως.**

Οἱ ἐν αὐτῇ βαπτισθέντες καὶ ὑπὸ τοῦ Ὕδατος Αὐτῆς ποτισθέντες **μετουσιούμενοι ἐν τῷ Πνεύματί των - Ἔνθεοι καθιστάμενοι τὴν ἐν Ἐμοὶ Ἀλήθειαν ἐξ Ἐμοῦ πηγαίως ἀντλοῦσιν καὶ ἐν Ἐμοὶ ζῶντες** ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς δι' αὐτῶν Ἐγὼ ἐν τῷ κόσμῳ τὴν Δόξαν Μου ἐν τῷ κόσμῳ δι' αὐτῶν φέρω, ὡς πάλιν οὗτοι τὴν τῷ κόσμῳ των Δόξαν Μου καὶ ἑαυτῶν δόξαν πρὸς τὸν Κόσμον Μου φέρωσι, ἵνα καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν τῷ κόσμῳ των, μετ' Ἐμοῦ δοξασθῶσι, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ Δόξαν Μου ὡς Ἐγὼ περιβληθῶσιν.

12/12/1937